

Bezuidenhout, Collegium
Vocale Gent, Orchestre
des Champs Élysées &
Herreweghe
—*Missa en Do major* de
Beethoven

Palau 100

Dijous, 21 de novembre de 2024 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Amb la col·laboració de:

**ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALA**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

**Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura**

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Kristian Bezuidenhout, piano

Sunhae Im, soprano

Sophie Harmsen, mezzosoprano

Benjamin Hulett, tenor

Samuel Hasselhorn, baix

Collegium Vocale Gent

Orchestre des Champs Élysées

Philippe Herreweghe, director

Canvi de programa

I

Franz Schubert (1797-1828)

Fantasia en Do menor, D. 2e

Allegretto en Do menor, D. 915

Minuett en La menor, D. 277a

Adagio en Do major, D. 459a

Melodia hongaresa en Si menor, D. 817

Adagio en Sol major, D. 178

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Sonata en Mi bemoll major, op. 7

Largo, con gran espressione

II

Ludwig van Beethoven

Missa en Do major, op. 86

Kyrie

Gloria

Sanctus

Benedictus

Agnus Dei

Durada del concert:

Primera part, 40 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 30 minuts.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música.

#coral #gransfigures #músicauniversal

SI EMOCIONA
PENSAR-HO

IMAGINA
VIURE-HO

Fundación
Dvesta

Poema

Semper festina tarde

Tot reconeix
el ritual dels llavis fonedissos,
com el prec que sobrevola
les balances del temps,
imposant-se com s'imposen
les traces que perduren.

I després?

No hi ha després
si el doll de l'eufòria
és un acord que ens obre
la música anhelada.

Som la pura violència
de cada pas furtiu,
la fulla voladissa
a les mans d'un ancià,
el pes del cos cansat
al cadiral del pare.

Però, fet i fet,
per què volem
concloure el traç
que resta inalterable?

Memòria és ventre, cendra,
ombra que s'allarga.
Apressem-nos, doncs,
a poc a poc.

Allò que no s'acaba
dura eternament.

Lluís Calvo

Del llibre *Ancestral*.

Vic: Cafè Central i Eumo Editorial, 2019.

Comentari

El camí cap al nou Beethoven

Les dues obres que formen el programa d'aquest vespre tenen en comú el fet d'haver estat culminades l'any 1807. No és una coincidència menor, ja que el seu encaix en la cronologia beethoveniana és crucial per entendre plenament la importància de totes dues composicions. El Beethoven del 1807 és un home de trenta-set anys que encara una època vital completament nova. El 1802, desesperat per l'avenç de la sordesa, havia escrit el *Testament de Heiligenstadt*, una carta plena de dramatisme adreçada als seus germans i que és pràcticament el comiat d'una vida que dona per amortitzada. Cinc anys més tard, un nou Beethoven està a punt de néixer, després d'un llarg procés de recerca personal que el portarà a un dels viatges creatius més fascinants de la història de la música.

Quan emprèn la composició del *Concert per a piano en Sol major* i la *Missa en Do major*, no fa ni dos anys que Beethoven ha estrenat la seva *Tercera Simfonia*, la trencadora "Heroica". De fet, part del procés compositiu del *Concert per a piano* és fins i tot anterior a aquesta mítica obra. És la mateixa època en què culmina els *Quartets Razumovski*, la *Sonata per a piano Appassionata*, la *Quarta Simfonia* i el *Concert per a violí*. Així que enllesteix les dues obres que escoltarem avui, es posa a escriure la *Cinquena Simfonia*.

Tots aquests treballs ens obren les portes a un camí incert, que és el de les dues darreres dècades de la vida del geni de Bonn. Després del 1807 Beethoven ja no mira enrere, de reüll, cap a Haydn i Mozart: mira cap al seu interior i, d'aquesta manera, cap al futur. Els experts assenyalen que el *Concert per a piano núm. 4 en Sol major, op. 58* és el primer en què el llenguatge de Beethoven és genuïnament beethovenià. Si en els anteriors treballava amb elements manllevats de Mozart i Haydn, ara el creador no sent la necessitat d'agradar a cap gran figura del passat (ni del present, perquè *papà Haydn* seguia encara viu, tot i que ja amb l'activitat molt limitada).

Aquest trencament s'hi fa palès des de la primera nota. De manera del tot inusual, és el piano qui presenta el tema del primer moviment, i no l'orquestra. És més: quan entra l'orquestra, no repeteix la melodia fil per randa, sinó que hi fa modificacions. El solista i l'orquestra no es posaran d'acord sobre quin és el tema en cap moment, cap, del *Concert*. La figura apol·línia, simètrica i equilibrada dels concerts clàssics s'ha acabat per sempre més.

El segon moviment ocupa un lloc especial en la mitologia creada al voltant de l'obra de Beethoven. L'oposició entre el caràcter agressiu de la introducció orquestral i el lirisme de la frase que entona el piano s'ha volgut presentar com l'encarnació de la lluita entre Orfeu i les feres, que aconsegueix finalment dominar gràcies a l'encanteri del seu talent musical. Una cosa similar s'esdevé amb el cèlebre inici de la *Cinquena Simfonia*, en què molts autors veuen “el destí picant a la porta”, com si el recurs de la triple repetició en anacrusa no hagués estat usat en dotzenes d'ocasions pel propi Beethoven sense que aquestes altres notes idèntiques hagin fet córrer tanta tinta. En qualsevol cas, no és estrany que els contemporanis de Beethoven busquessin explicacions més o menys esotèriques a aquest segon moviment del *Concert per a piano en Sol major*, ja que aquestes pàgines són d'allò més desconcertants si es comparen amb els seus precedents immediats, i són un exemple clar de la reflexió en què Beethoven ha estat immers durant cinc anys.

El “Rondo. Vivace” amb què es clou el *Concert* és un exercici de virtuosisme impressionant. Convé recordar aquí que va ser el propi Beethoven qui va estrenar aquest *Concert*. Seria la darrera vegada que interpretava un concert per a piano en públic: com a solista, la coordinació amb l'orquestra era cada cop menys factible a causa de la sordesa. Els testimonis de l'època assenyalen que Beethoven va afegir nombroses ornamentacions a la seva pròpia partitura, tot accentuant així el caràcter d'improvisació de lluïment que tenen alguns passatges.

En aquest context, Beethoven rep un dels encàrrecs més complicats i podríem dir fins i tot inoportuns de la seva trajectòria: el príncep Nikolaus Esterházy li demana que escrigui una missa per celebrar el sant de la seva esposa. El repte és majúscul. Per una part, ell no ha escrit encara cap missa, i la seva única incursió en el terreny de la música sacra, *Crist en el Mont de les Oliveres*, va passar amb més pena que no pas glòria. Educat en la fe catòlica, Beethoven, en paraules de Jan Swafford, “romandrà sempre a prop de Déu, però mai a prop dels sacerdots, els ritus o la superstició”. Per una altra part, el compositor de Bonn sap perfectament a qui havia encarregat Esterházy les darreres sis misses per celebrar el dia de la seva dona: al seu protegit, Haydn. Les comparacions serien inevitables.

¿Com afrontar, doncs, la composició d’una obra sacra, per a un ritus amb el qual no connecta, en un moment vital en què busca un llenguatge personal però que inevitablement s’haurà de mesurar amb les creacions d’un expert en el gènere com va ser Haydn? Beethoven no pot no acceptar l’encàrrec d’un potencial patrocinador tan important, i es posa a treballar en una direcció inesperada. La seva *Missa* serà raonablement experimental, però no per la banda de l’expressivitat desbocada, sinó de la contenció i la senzillesa: “*Si us plau, si us plau, si us plau, fes-ho simple*”, arriba a anotar en un dels esborranys.

En efecte, tota l’obra està amarada d’una recerca de l’espiritualitat senzilla i al mateix temps jovial. Beethoven volia reflectir l’esperit de la gent del poble que va alegre els diumenges a missa. El príncep i el seu entorn no van acabar d’entendre el resultat. Esterházy no va tornar a fer mai més cap encàrrec a Beethoven.

Possiblement, una interpretació deficient en l’estrena va complicar la recepció d’aquesta música, de la qual Beethoven es va sentir orgullós la resta de la seva vida. L’any 1811, per exemple, en un dels seus darrers concerts com a director, va tornar a programar-la. Les editorials tampoc no van rebre l’obra amb cap mena d’entusiasme. Beethoven la va estar intentant vendre durant anys, fins que va optar per cedir-la de franc a Breitkopf & Härtel. En una carta, va dir a aquests editors: “*No m’agrada parlar sobre la meua Missa ni sobre mi mateix, però crec que he tractat el text com poques vegades ha estat tractat*”.

Pep Gorgori, musicòleg i periodista

Autor de la biografia *Victòria dels Àngels. Tot semblava tan senzill* (Ficta, 2024).

Palau de la
Música Catalana

Palau Bach

Sonates i Partites per a violí

amb Sara Cubarsi

Variacions Goldberg

amb Fazil Say

Suites per a violoncel

Arnau Tomàs

Passió segons sant Mateu

amb RIAS Kammerchor Berlin, Akademie für Alte Musik
Berlin & Doyle

Passió segons sant Joan

amb Vox Luminis, Freiburger Barockorchester & Meunier

L'art de la fuga

amb Kenneth Weiss

Entrades, abonaments de cicle i abonaments
a la carta a partir de 4 concerts a la venda.

Biografies

Kristian Bezuidenhout, piano

És un dels teclistes més destacats i que generen més passió al panorama actual, tant des del fortepiano com assegut al clavicèmbal i el piano modern. Va néixer a Sud-àfrica (1979) i va iniciar els seus estudis a Austràlia, els va completar a l'Eastman School of Music i ara viu a Londres. Després de la formació inicial com a pianista amb Rebecca Penneys, va estudiar clave amb Arthur Haas, fortepiano amb Malcolm Bilson i continu i pràctica interpretativa amb Paul O'Dette. Va assolir el primer reconeixement internacional, als vint-i-un anys, en guanyar el primer premi i el premi del públic al Concurs de Fortepiano de Bruges.

És convidat habitualment pels principals conjunts arreu del món, com Freiburger Barockorchester, Les Arts Florissants, Orchestra of the Age of Enlightenment, Orchestre des Champs Élysées, Koninklijk Concertgebouworkest, Chicago Symphony Orchestra i Gewandhausorchester de Leipzig, i ha dirigit com a convidat, des del teclat, les formacions Concert Anglais, Orchestre du XVIIIe Siècle, Tafelmusik, Collegium Vocale, Juilliard 415 i Kammerakademie Potsdam, Dunedin Consort (*Passió segons sant Mateu* de Bach).

També ha actuat amb artistes de renom, com John Eliot Gardiner, Philippe Herreweghe, Bernard Haitink, Daniel Harding, Frans Brüggen, Trevor Pinnock, Giovanni Antonini, Jean-Guihen Queyras, Isabelle Faust, Alina Ibragimova, Rachel Podger, Carolyn Sampson, Anne Sofie von Otter, Mark Padmore i Matthias Goerne.

Té una discografia per a Harmonia Mundi àmplia i premiada, que inclou la integral de la música per a teclat de Mozart (Diapason d'Or de l'Année, Preis der Deutschen Schallplattenkritik i Prix Caecilia), la integral dels *Concerts per a piano* de Beethoven amb la Freiburger Barockorchester, les *Sonates per a violí* de Bach amb Isabelle Faust, les *Sonates per a violí* de Mozart amb Petra Müllejans, els *Concerts per a piano* de Mendelssohn i Mozart amb la Freiburger Barockorchester (ECHO Klassik); *Sonates per a violí* de Mozart, *Lieder* de Beethoven i Mozart i *Dichterliebe* de Schumann amb Mark Padmore (Edison Award). El 2013 va ser nomenat artista de l'any per la revista «Gramophone».

La temporada 2020-21 Kristian Bezuidenhout va actuar com a solista amb l'Essener Philharmoniker i Richard Egarr, Les Arts Florissants i William Christie, Kammerorchester Basel i Giovanni Antonini, Orchestre National de France i Emmanuel Krivine i també amb l'Oslo Philharmonic Orchestra i Klaus Mäkelä. Entre els seus concerts en directe figuren les col·laboracions amb Concerto Copenhagen, Scottish Chamber Orchestra, Freiburger Barockorchester i English Concert. També ofereix recitals en solitari, i en companyia manté la seva estreta relació amb Sofie von Otter i noves col·laboracions amb Voces 8 i Niek Baar.

Sunhae Im, soprano

© Kim Jongbeom

Considerada “*una soprano esplèndidament brillant*” («The New York Times») i “*una de les més grans cantants del nostre temps*” («Frankfurter Allgemeine Zeitung»), la soprano coreana ha demostrat una versàtil musicalitat i una profunda comprensió dramàtica. Ha recollit grans èxits en el repertori de música antiga amb els directors René Jacobs, Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Ton Koopman i Diego Fasolis, entre d’altres, i amb els conjunts Freiburger Barockorchester, Europa Galante i Akademie für Alte Musik de Berlín.

També ha estat aclamada en el seu repertori musical posterior, tot col·laborant amb Manfred Honeck, Iván Fischer, Myung-Whun Chung, Kent Nagano i Zubin Mehta, al Festival de Verbier, Carnegie Hall, Philharmonie de París i Elbphilharmonie d’Hamburg. Ha participat en projectes innovadors, com *La Création* de La Fura dels Baus i *La finta giardiniera* durant la gira de La Scala a Xangai. El 2021 va participar a l’estrena mundial de *Songs of nature*, un projecte sobre Händel en gira d’Amsterdam a l’Àsia i els Estats Units.

Sunhae té una trentena d'enregistraments, incloent-hi òperes de Händel i Mozart i les dues *Passions* de Bach. Ha rebut nombrosos premis i el seu àlbum en solitari *Orfeo[s]* va ser guardonat amb el Premi Elly Ameling de l'Académie du Disque Lyrique, i el CD *Didone abbandonata* va ser nominat en tres categories de l'Opus Klassik 2020.

Sophie Harmsen, mezzosoprano

© Tatjana Dachsel

És una mezzosoprano de prestigi internacional. Participa en concerts i produccions operístiques que la duen a les millors sales de concerts i teatres d'òpera arreu del món, com el Teatro Colón de Buenos Aires, Teatro Real de Madrid, Palau de la Música Catalana, Wigmore Hall de Londres, Concertgebouw d'Amsterdam, Konzerthaus de Viena, Philharmonie de París, Grand Théâtre de Xangai o Elbphilharmonie d'Hamburg. És convidada habitual d'orquestres simfòniques, com la Gewandhausorchester de Leipzig, SWR Symphonieorchester, Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín, amb el director Constantinos Carydis; Reial Orquestra Simfònica de Suècia, amb Daniel Harding; Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki i Andreas Spering; Filharmònica de Rotterdam i Jos van Veldhoven; Orchestra National de París i Vaclav Luks; musicAeterna i Teodor Currentzis; Konzerthausorchester de Berlín i Iván Fischer; Düsseldorfer Symphoniker i Ádám Fischer; NDR Elbphilharmonie i Thomas Hengelbrock, i Orchestre Baroque de Friburg i Jeremie Rhorer.

Els darrers anys ha continuat ampliant el seu repertori. Després de nombrosos concerts, recitals en solitari i enregistraments en CD amb alguns dels conjunts barrocs més famosos, ara se sent igualment a gust en un repertori més romàntic. I ho ha compartit en concerts i àlbums, amb els *Wesendonck Lieder* de Wagner, amb Kent Nagano; *Das Lied von der Erde* i els *Rückert Lieder* de Mahler, amb Markus Stenz; *Requiem* de Dvořák i Philippe Herreweghe; *Missa solemnis* de Beethoven, amb Frieder Bernius i René Jacobs, i *Novena Simfonia* de Beethoven, amb Teodor Currentzis i Pablo Heras-Casado.

Molts dels seus enregistraments han estat premiats, com la *Missa solemnis* de Bruckner, amb el RIAS Kammerchor, amb un Diapason d'Or, i la integral de *Luther Kantaten* de J. S. Bach, amb Christoph Spering, amb un Premi Echo 2017. Després de debutar a l'Òpera de Ciutat del Cap en els rols d'Hernia (*Somni d'una nit d'estiu* de Britten), Graf Orlovsky (*Die Fledermaus* de Strauss), Mercedes (*Carmen* de Bizet) i Cherubino (*Le nozze di Figaro* de Mozart), va ampliar repertori amb Annio (*La clemenza di Tito* de Mozart), que va cantar al Teatro Real Madrid; Dorabella (*Così fan tutte* de Mozart) a l'Opéra de Dijon i de Luxemburg; Stephano (*Roméo et Juliette* de Gounod) al Tiroler Landestheater d'Innsbruck; Argene (*L'Olimpiade* de Mysliveček) a les òperes de Praga, Caen i Theater an der Wien, i actualment canta també repertori de Richard Strauss (Octavian de *Der Rosenkavalier*). I ha treballat amb directors de prestigi, com Robert Wilson, Ursel i Karl-Ernst Herrmann, William Kentridge i Andreas Dresen, amb els quals ha pogut perfeccionar encara més el seu talent interpretatiu.

Actua sovint en festivals internacionals, com ara el Festival de Salzburg, Setmana Mozart de Salzburg, Festival de Música de Schleswig-Holstein, Festival de Música de Rheingau, Festival Internacional Händel de Göttingen i Halle, i Bachfest de Leipzig. Aquesta temporada debutarà com a Oktavian de *Der Rosenkavalier* a la Felsenreitschule de Salzburg, tornarà a la Staatsoper d'Hamburg i amb el Ballet John Neumeier per participar en la *Missa en Si menor* de Bach, farà una gira amb l'*Oratori de Nadal* de Bach amb Christophe Rousset, cantarà el seu primer *Requiem* de Verdi amb l'Orquestra Simfònica d'Anvers i Philippe Herreweghe, *Das Klagende Lied* de Mahler al Festival Mahler de Leipzig amb la Gewandhausorchester i Dennis Russel Davies, i *Walpurgisnacht* de Mendelssohn amb la SWR Symphonieorchester, dirigida per Pablo Heras-Casado.

Va estudiar a la Universitat de Ciutat del Cap amb la professora Edith Wiens i ha rebut classes de Tobias Trunifer durant molts anys.

Benjamin Hulett, tenor

© Hans Lebbe

És membre del cor del New College d'Oxford i de la Guildhall School of Music. Es va formar amb David Pollard i ha actuat amb Sir Andrew Davis i la BBC Symphony Orchestra als BBC Proms; Orchestre des Champs Élysées i Philippe Herreweghe; Koninklijk Concertgebouworkest, Academy of Ancient Music, dirigida per Hogwood, i SDR Stuttgart, dirigida per Sir Roger Norrington. Ha cantat a *The fairy queen*, dirigida per Harry Bicket; *La Creation*, amb Emannuelle Haim; *Chansons françaises* de Britten, sota la direcció de Jeffrey Tate a Torí; *Les illuminations* al Festival Gergiev de Rotterdam; com a Ferdinand en una selecció de *La tempestat* per a la VARA Radio al Concertgebouw; *Novena Simfonia* de Beethoven al Japó amb Frans Bruggen; àries de Mozart la Scottish Chamber Orchestra als Proms de la BBC, i *Das Paradies und die Peri* al Festival d'Edimburg, sota la direcció de Sir Roger Norrington.

Com a solista de l'Oper d'Hamburg, ha interpretat nombrosos rols, entre els quals Oronte (*Alcina*), Jaquino (*Fidelio*), Arbace (*Idomeneo*), l'aprenent (*Billy Budd*), Tamino (*Die Zauberflöte*), Ferrando (*Così fan tutte*) i Narraboth (*Salome*) com a artista convidat. Igualment, ha cantat Oronte a la Bayerische Staatsoper, ha debutat com a Peter Quint (*Le tour d'écrou*) a l'Opera North, i com a Arbace amb Europa Galante i Fabio Biondi. També ha participat en una creació de Johannes Kalitzke per al Theater an der Wien. Ha debutat al Festival de Salzburg, Deutsche Staatsoper de Berlín i Festival de Baden-Baden.

Samuel Hasselhorn, baix

© Nikolaj Lund

Després de guanyar el primer premi del Concurs Reina Elisabeth el 2018, Samuel Hasselhorn s'ha consolidat ràpidament al panorama internacional com un artista versàtil que interpreta tant òpera, com lied o bé oratori.

La temporada 2023-24 va gaudir de grans projectes, incloent-hi tres noves produccions a l'Staats theater de Nuremberg, on forma part de l'Ensemble: el debut en el paper principal de *Mathis der Maler* de Hindemith, *Don Giovanni* en el rol principal i Pelléas de *Pelléas et Mélisande*. També ha debutat a la Deutsche Oper de Berlín com a Wolfram (*Tannhäuser*) i ha cantat el personatge principal d'*Il barbiere di Siviglia* a la Staatsoper de Berlín.

Aquesta temporada la seva agenda inclou Viena, amb la *Passió segons sant Mateu*, i a Berlín amb el *War requiem*, a l'Alte Oper de Frankfurt amb *Le chant de la terre*, i a nombroses ciutats europees en gira amb el Collegium Vocale de Gant i Orchestra des Champs Élysées, dirigida per Philippe Herreweghe, amb el *Requiem* de Mozart. També actuarà en recital a Jerusalem, Ginebra, Oxford, Madrid i Berlín, entre altres ciutats.

Acaba de debutar amb la Wiener Symphoniker al Musikverein de Viena amb el *War requiem* i ha cantat l'*Oratori de Nadal* en gira: París, Ais de Provença i Budapest. Va ser membre permanent del conjunt de la Staatsoper de Viena durant dos anys, i hi va cantar *Don Giovanni*, Figaro (*Il barbiere di Siviglia*), Belcore (*L'elisir d'amore*), Arlequí (*Ariadne auf Naxos*), Schaunard (*La bohème*), etc. Ja ha estat convidat a actuar a la Staatsoper de Berlín, La Scala de Milà, Orchestra Gulbenkian de Lisboa i Opéra National de París en una producció coreogràfica de *Lieder eines fahrenden Gesellen* de Mahler.

És molt sol·licitat en recital, treballa habitualment amb Helmut Deutsch, Malcolm Martineau, Ammiel Bushakevitz, Julien Libeer, Philippe Cassard i Joseph Middleton.

Va estudiar a la Hochschule für Musik, Theater und Medien de Hannover i al Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse de París. Els seus dos primers CD, *Nachtblicke* i *Dichterliebe*, van aparèixer els anys 2014 i 2018, respectivament (GWK Records). Per a Harmonia Mundi ha enregistrat amb el pianista John Middleton *Stille Liebe*, amb *lieder* de Schumann (2020), *Glaube, Hoffnung, Liebe*, amb *lieder* de Schubert (2022), i amb Ammiel Bushakevitz, *Die schöne Müllerin*, guardonat amb un Diapason d'Or l'any 2023.

Collegium Vocale Gent

© Eric de Mildt

Fundat el 1970 per Philippe Herreweghe, va ser pioner a aplicar un enfocament revolucionari de la música barroca basat en l'autenticitat i la riquesa textual. Així, en pocs anys el conjunt va assolir renom mundial i ha actuat als escenaris i festivals més prestigiosos del món, d'Europa als Estats Units i de Rússia al Japó. El 2017 el conjunt va afegir una nova dimensió a la seva significativa història amb la posada en marxa del seu propi festival d'estiu: Collegium Vocale Crete Senesi, a la bella regió de la Toscana.

Amb una flexibilitat inigualable i un repertori molt variat que abasta diferents períodes musicals, el Collegium Vocale Gent s'ha situat com un conjunt líder a l'escena musical internacional. Tant si es tracta d'interpretacions solistes de música renaixentista, com obres vocals de Bach o interpretacions simfòniques de gran conjunt amb repertoris clàssics, romàntics o contemporanis, el Collegium Vocale sempre reuneix la formació escaient. Les col·laboracions amb conjunts especialitzats en interpretació històrica i orquestres simfòniques, així com amb directors de prestigi, encara enriqueixen més el viatge musical que el Collegium Vocale Gent ofereix al seu públic.

Sota la inspiradora direcció de Philippe Herreweghe, el Collegium Vocale Gent ha anat elaborant una discografia impressionant, que supera el centenar d'enregistraments i que mostra una llibertat artística sense límits. Té el seu propi segell, Φ (PHI), que li ofereix una plataforma per a interpretacions innovadores i riques d'obres de Bach, Beethoven, Gesualdo, Monteverdi i molts d'altres. Gràcies al suport de la Comunitat Flamenca, l'Ajuntament de Gant i la Loteria Nacional, el Collegium Vocale Gent continua sent un far d'excel·lència musical i d'innovació artística.

Orchestre des Champs Élysées

© Antoine Ollier

Interpreta repertori de Haydn a Debussy amb instruments d'època. Fundada el 1991 per una iniciativa conjunta d'Alain Durel, director del Théâtre des Champs Élysées, i Philippe Herreweghe, ha tingut la residència artística durant diversos anys al Théâtre des Champs Élysées i al Palais des Beaux-Arts de Brussel·les, i ha actuat a la majoria de les grans sales de concerts: Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Barbican Centre de Londres, Philharmonie de Múnic, Berlín i Colònia, Alte Oper de Frankfurt, Gewandhaus de Leipzig, Lincoln Center de Nova York, Parco della Musica de Roma, auditoris de Lucerna i Dijon, etc. També ha actuat al Japó, Corea, la Xina i Austràlia.

És dirigida per Philippe Herreweghe, però també ha tingut directors convidats, entre els quals Louis Langrée, Daniel Harding, Christian Zacharias, Heinz Holliger, Christophe Coin i René Jacobs.

Amb el temps el seu repertori s'ha anat ampliant considerablement, i actualment abasta més de cent cinquanta anys de la història de la música. Les darreres temporades han estat testimoni d'aquest evolució, amb obres de Mozart i Haydn, però també de Dvořák, Brahms, Mahler, Ravel i Stravinsky.

Sota la direcció de Philippe Herreweghe l'orquestra segueix la seva enriquidora col·laboració artística amb el Collegium Vocale Gent, amb el qual enregistra les grans obres del repertori. Les més recents: *Alt-Rhapsodie* de Brahms, *Missa solemnis* de Beethoven, *Tè Deum* de Bruckner, *Christus am Ölberge* de Beethoven, han estat àmpliament aclamades per la crítica internacional.

Des del 2014 ha desenvolupat una relació especial amb el director Louis Langrée, tant en òpera com en música francesa: *Pelléas et Mélisande* (2014), *La mer* (2016), *Le Comte Ory* (2017), *Hamlet* (2018), *Fortunio* (2019), *La valse / Boléro* (2019 i 2020), *Carmen* i *Saint-Saëns* (2023). Algunes d'aquests produccions (*Hamlet*, *Fortunio*) també han estat filmades i han obtingut un gran èxit internacional. El 2024 l'Opéra Comique ha convidat l'orquestra per a una producció Stravinsky-Ravel: *L'heure espagnole* i *Pulcinella*.

La difusió musical és el centre del projecte de l'Orchestre des Champs Élysées. A la regió de la Nova Aquitània, l'orquestra contribueix a la Jeune Orchestre de l'Abbaye (JOA) a Saintes, que és una orquestra escolar dedicada a l'especialització amb instruments d'època. Alhora, du a terme un ampli programa de sensibilització musical per a alumnes de secundària mitjançant el Choeur et Orchestre des Jeunes, en col·laboració amb el Théâtre Auditorium de Poitiers.

El 2024-2026 va iniciar el programa europeu Nova Odissea Europa (NOE) entorn de les acadèmies Beethoven d'Itàlia i Armènia.

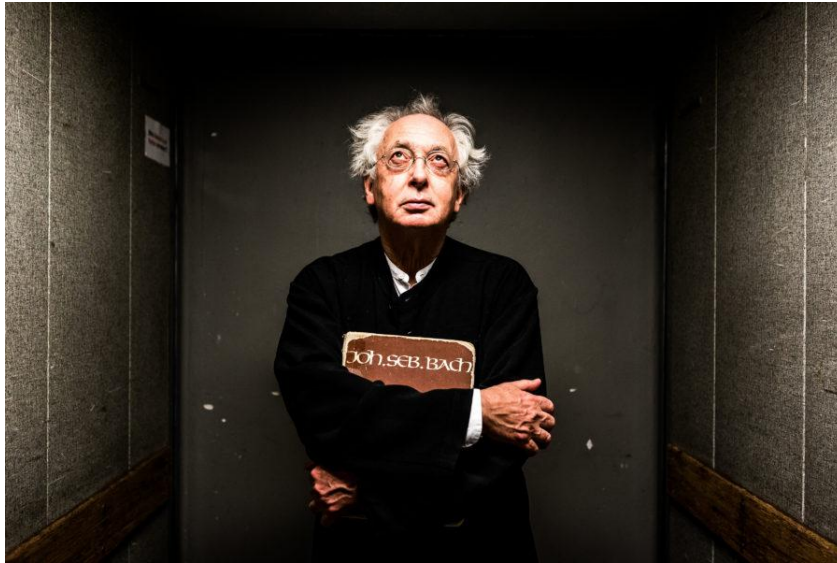
L'Orchestre des Champs Élysées, associada al Théâtre Auditorium de Poitiers (TAP) i en residència artística a la regió de la Nova Aquitània, està subvencionat per la DRAC Nouvelle-Aquitaine, la regió Nouvelle-Aquitaine i la ciutat de Poitiers.

També rep el suport del Centre National de la Musique, l'Institut Français i la Société de Perception et de Distribution des Droits des Artistes-Interprètes (SPEDIDAM) per a les seves gires a l'estranger. Igualment, rep el suport d'Europe Créative per al seu programa de formació NOE.

És membre fundador de la Fédération des Ensembles Vocaux et Instrumentaux Spécialisés (FEVIS) i membre del sindicat PROFEDIM (de productors, festivals, conjunts i difusors de música independents).

L'Orchestre des Champs Élysées dona les gràcies al seu Cercle des Amis i al club de negocis Contre-Champs.

Philippe Herreweghe, director

© Wouter Maeckelberghe

Nascut a Gant, va compaginar els estudis universitaris amb la formació musical al conservatori, a la classe de piano de Marcel Gazelle. En aquella època va començar a dirigir i el 1970 va fundar el Collegium Vocale Gent. Nikolaus Harnoncourt i Gustav Leonhardt es van sentir atrets pel seu enfocament excepcional de la música i el van convidar a col·laborar en l'enregistrament de la integral de les *Cantates* de Bach.

La seva concepció de la música vocal, tan viva, plena d'autenticitat i d'acord amb la retòrica adient, ben aviat fou valorada arreu. El 1977 fundà a París el conjunt La Chapelle Royale, especialitzat en la interpretació de la música del Segle d'Or de Versalles

Del 1982 al 2002 fou el director artístic de les Académies Musicales de Saintes. Durant aquells anys va crear diversos grups, entre els quals destaca, com a extensió de la Chapelle Royale, l'Orchestre des Champs Élysées, fundada el 1991, que era la primera orquestra de França dedicada als repertoris preromàntic i romàntic interpretats amb instruments d'època.

Des del 2009 Philippe Herreweghe col·labora activament amb el Collegium Vocale Gent i l'Orchestra des Champs Élysées per desenvolupar un gran cor simfònic europeu que acara les grans obres corals del Romanticisme i Postromanticisme.

Al capdavant de l'Orchestre des Champs Élysées porta trenta anys explorant el gran repertori simfònic, de Haydn a Mahler, passant per Beethoven, Brahms i Bruckner.

És també director de l'Antwerp Symphony Orchestra des del 1997. Complementàriament està duent a terme una carrera com a director convidat de grans orquestres, com la Concertgebouworkest d'Amsterdam, Gewandhausorchester de Leipzig i Tonhalle Orchester de Zúric. Les properes temporades té previst de col·laborar amb la Staatskapelle de Dresden, Philharmonia Orchestra de Londres, Kammerorchester Basel i Cleveland Orchestra.

Philippe Herreweghe té una àmplia discografia de més de cent vint enregistraments amb segells tan importants com Harmonia Mundi France, Virgin Classics i Pentatone. El 2010, juntament amb Outhere-Music va crear el seu propi segell, ϕ (PHI).

Amb l'Orchestre des Champs Élysées ha enregistrat, entre d'altres, versions de referència de les tres darreres *Simfonies* de Mozart, la integral de les *Simfonies* de Schumann, les quatre *Simfonies* de Brahms i Mahler, i les *Simfonies* núm. 4, 5, i 7 de Bruckner. Gran especialista en música vocal, els seus enregistraments amb orquestra i el Collegium Vocale Gent han estat unànimement aclamats per la crítica internacional, des del *Requiem* de Mozart fins al *Te Deum* de Bruckner, passant per la *Missa solemnis* de Beethoven, *Elias* de Mendelssohn i el *Rèquiem alemany* de Brahms.

Per la seva creativitat i compromís artístic, ha rebut nombrosos guardons: ambaixador cultural de Flandes amb el Collegium Vocale Gent (1993), doctor *honoris causa* per la Universitat Catòlica de Lovaina (1997), Chevalier de la Légion d'Honneur de França (2003), Medalla Bach de la Ciutat de Leipzig per la seva tasca com a intèrpret de les obres de Bach (2010) i el premi Ultima atorgat pel govern flamenc al mèrit cultural general (2021).

Palau de la Música Catalana

Nadal al Palau

9 de desembre

Completes de Nadal de Cererols

Cor Cererols

12 de desembre

Cantates de J. S. Bach

Bach Collegium Barcelona

14 de desembre

La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon

Cors de l'Orfeó Català & Orquestra
Simfònica del Vallès

15 i 25 de desembre | 3 i 5 de gener

El trencanous de Txaikovski

Orquestra Simfònica del Vallès, amb espectacle
d'art amb sorra a càrrec de Borja González

21 de desembre

Festival de valsos i danses

Valsos i polques de la família Strauss
amb l'Orquestra Simfònica del Vallès

22 desembre | 3 i 12 de gener

Les quatre estacions de Vivaldi

Vespres d'Arnadí

22 de desembre

El Messies de Händel

Vespres d'Arnadí

26 de desembre

Concert de Sant Esteve

Cors de l'Orfeó Català & Cor de Cambra
del Palau

29 i 31 desembre | 1, 2 i 4 de gener

Concert d'Any Nou

Orquestra Simfònica del Vallès

4 i 11 de gener

Clàssics dels musicals

Melodies inoblidables i grans èxits amb
l'Orquestra Simfònica del Vallès

Més informació
i venda a
palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes:

Amb la
col·laboració de:

Orquestra
simfònica
del Vallès

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT DE CULTURA
inaem

Textos

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Missa en Do major, op. 86

Kyrie

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Kyrie

*Senyor tingueu pietat de
nosaltres.
Crist, tingueu pietat de
nosaltres.
Senyor, tingueu pietat de
nosaltres.*

Gloria

Gloria in excelsis Deo
et in terra pax hominibus
bonae voluntatis.

Gloria

*Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes que
estimen el Senyor.*

Laudamus te, benedicimus te.
Adoramus te. Glorificamus te.

*Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem,*

Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam
tuam.

*us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,*

Domine Deus, Rex caelestis.
Deus Pater omnipotens.
Domine Fili unigenite, Jesu
Christe.
Domine Deus, Agnus Dei,
Filius patris.

*Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill
del Pare,*

Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi
suscipe deprecationem
nostram.

*vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.*

Qui sedes ad dexteram patris
miserere nobis.

*Vós, que seieu a la dreta del
Pare,
tingueu pietat de nosaltres.*

Quoniam tu solus sanctus. Tu
solus Dominus.
Tu solus Altissimus, Jesu
Christe.

*Perquè vós sou l'únic Sant, vós
l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,*

Cum Sancto Spiritu in gloria
Dei Patris.
Amen.

*amb l'esperit Sant en la glòria
de Déu Pare.
Amén.*

Sanctus

Sanctus

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Domine Deus Sabaoth!;
pleni sunt coeli et terra gloria
tua.
Hosanna in excelsis.

*Sant, Sant, Sant és el Senyor;
Déu de les forces celestials.
Plens estan el cel i la terra de la
vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.*

Benedictus

Benedictus

Benedictus qui venit in
nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

*Beneït qí ve en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel.*

Agnus Dei

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi,
dona nobis pacem.

*Anyell de Déu, que lleveu el
pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el
pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el
pecat del món,
doneu-vos la pau.*

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau 100

Dilluns, 10.03.25 – 20 h

Sala de Concerts

–*Missa solemnis* de Beethoven

Regula Mühlemann, soprano

Eva Zaïcik, mezzosoprano

Julian Prégardien, tenor

Gabriel Rollinson, baix

Balthasar Neumann Chor & Orchester

Thomas Hengelbrock, director

L. van Beethoven: *Missa solemnis, en Re major, op. 123*

Preus: de 18 a 95 euros

Amb el suport de:

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – M^a. del Carmen Pous Guardia – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Pepita Izquierdo Giralt – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

